

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, are instanța națională această obligație din oficiu sau doar în cazul în care una dintre părți invocă în mod expres încălcarea dreptului Uniunii?
- 3) Articolul 26 alineatul (2) TFUE, articolul 35 TFUE și articolul 56 TFUE pot fi interpretate în sensul că se opun unor reglementări dintr-un stat membru, cum ar fi cele prevăzute în articolele 24/C și 24/D din Legea privind procedura fiscală generală dacă, în baza acestor reglementări, o societate comercială maghiară care își desfășoară activitatea comercială parțial în alte state membre ale Uniunii Europene nu poate contracta ca administrator un cetățean maghiar care a deținut anterior această funcție în cadrul unei alte societăți comerciale maghiare care activează pe piața internă, din simplul fapt că această cealaltă societate comercială a acumulat o datorie fiscală, dacă acumularea acestui debit nu este imputabilă respectivului cetățean maghiar în calitate de fost administrator?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Ungaria) la 12 mai 2014 – Weltimmo s.r.o./Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

(Cauza C-230/14)

(2014/C 245/07)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Weltimmo s.r.o.

Pârâtă: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 28 alineatul (1) din Directiva 95/46/CE⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (denumită în continuare „Directiva privind protecția datelor”) trebuie interpretat în sensul că legislația națională a unui stat membru se poate aplica pe teritoriul respectivului stat unui operator de date stabilit exclusiv în alt stat membru, care administrează o pagină de internet de intermediari și anunțuri imobiliare privind, printre altele, imobile situate pe teritoriul primului stat membru, operatorul respectiv transferând datele cu caracter personal ale proprietarilor imobilelor pe un mijloc (server) de stocare și procesare de date care aparține administratorului paginii de internet și care se află în alt stat membru?
- 2) Articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva privind protecția datelor trebuie interpretat în lumina considerentelor (18)-(20), a articolului 1 alineatul (2) și a articolului 28 alineatul (1) din aceeași directivă, în sensul că Magyar Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (denumită în continuare „Autoritatea pentru protecția datelor”) nu poate aplica legea maghiară privind protecția datelor ca drept național unui administrator al unei pagini de internet de intermediari imobiliare, stabilit exclusiv în alt stat membru, nici atunci când acesta promovează, printre altele, imobile situate în Ungaria ale căror proprietari au transmis, probabil de pe teritoriul Ungariei, datele referitoare la imobilele lor, pe un mijloc (server) de stocare și prelucrare a datelor care aparține administratorului paginii de internet și care se află în alt stat membru?
- 3) Este relevant, în scopul interpretării, faptul că serviciul prestat de operatorul de date care administrează pagina de internet se adresează teritoriului altui stat membru?
- 4) Este relevant, în scopul interpretării, faptul că datele referitoare la imobilele situate pe teritoriul celui alt stat membru și datele cu caracter personal ale proprietarilor au fost încărcate efectiv de pe teritoriul respectivului stat membru?
- 5) Este relevant, în scopul interpretării, faptul că datele cu caracter personal referitoare la respectivele imobile reprezintă date cu caracter personal ale cetățenilor unui alt stat membru?
- 6) Este relevant, în scopul interpretării, faptul că proprietarii întreprinderii cu sediul în Slovacia au domiciliul în Ungaria?

- 7) Dacă răspunsurile la întrebările anterioare sunt în sensul că autoritatea maghiară pentru protecția datelor poate soluționa procedura, însă nu poate aplica dreptul național, ci este obligată să aplice dreptul statului membru gazdă, articolul 28 alineatul (6) din Directiva privind protecția datelor trebuie interpretat în sensul că autoritatea maghiară pentru protecția datelor poate să exercite doar prerogativele prevăzute la articolul 28 alineatul (3) din Directiva privind protecția datelor, în conformitate cu legislația statului membru gazdă și că, prin urmare, nu este competentă să aplice o amendă?
- 8) Noțiunea „adatfeldolgozás” [procesare de date], utilizată atât la articolul 4 alineatul (1) litera (a), cât și la articolul 28 alineatul (6) din [versiunea în limba maghiară] a Directivei privind protecția datelor poate fi considerată identică cu noțiunea „adatkezelés” [prelucrare de date], folosită în terminologia directivei?

⁽¹⁾ JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10.

Acțiune introdusă la 12 mai 2014 – Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-233/14)

(2014/C 245/08)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. van Beek și C. Gheorghiu, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos

Concluziile reclamantei

Comisia solicită Curții:

- constatarea faptului că, prin limitarea posibilității de a beneficia de abonamentele de transport public cu tarife preferențiale pentru studenții care își urmează studiile în Țările de Jos la studenții olandezi care sunt înscriși în Țările de Jos la o instituție de învățământ publică sau privată și la studenții din alte state membre care desfășoară o activitate economică în Țările de Jos sau care au dobândit un drept de ședere permanentă pe teritoriul acestora, Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 18 TFUE (coroborat cu articolele 20 TFUE și 21 TFUE), precum și în temeiul articolului 24 alineatul (2) din Directiva 2004/38/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora;
- obligarea Regatului Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. În timp ce studenții olandezi pot beneficia de un abonament de transport public pentru studenți (așa-numitul „OV-studentenkaart”), cu ajutorul căruia aceștia pot utiliza mijloacele de transport în comun din Țările de Jos în mod gratuit sau la un tarif redus, studenții din alte state membre care nu desfășoară o activitate economică în Țările de Jos și nici nu au dobândit un drept de ședere permanentă trebuie să plătească tariful întreg pentru utilizarea acestor mijloace de transport.
2. Comisia consideră că dispozițiile legale olandeze conduc la o discriminare directă pe motiv de cetățenie sau naționalitate, întrucât cetățenii Uniunii Europene care nu sunt resortisanți olandezi sunt supuși unui tratament mai puțin favorabil decât resortisanții olandezi. Prin urmare, Comisia consideră că Țările de Jos nu și-au îndeplinit obligațiile care le revin în temeiul articolului 18 TFUE coroborat cu articolele 20 TFUE și 21 TFUE.
3. În plus, există o discriminare indirectă pe motiv de cetățenie sau naționalitate, atunci când o reglementare națională, deși formulată în mod neutru, dezavantajează în fapt un procent mult mai mare de persoane determinate, cu excepția cazului în care diferența de tratament este justificată de factori obiectivi și străini de orice discriminare bazată pe cetățenie sau naționalitate.